

ת"ד 1953/05/21 - מדינת ישראל נגד גלעד לרנר

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

ת"ד 1953-05-21 מדינת ישראל נ' לרנר
בפני כבוד השופט שי שלהבת

בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד לי לוי

המאשימה

נגד

גלעד לרנר

ע"י ב"כ עוה"ד רויטל נחום

הנאשם

הכרעת דין

בהתאם להוראות סעיף 182 לחוק חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, אני מודיע בפתח החלטתי, כי החלטתי לזכות את הנאשם מן העבירה שיוחסה לו.

רקע

כנגד הנאשם שבפני הוגש כתב אישום בגין עבירות של אי ציות לתמרור 301 בצומת, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, (להלן: "**תקנות התעבורה**") וסעיף 38(2) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) (להלן: "**פקודת התעבורה**"); נהיגה בקלות ראש, עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה וסעיף 38(2) לפקודת התעבורה; התנהגות הגורמת נזק, עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה; וגרימת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

בהתאם לעובדות כתב האישום, נהג הנאשם ברכב מסוג סקודה בדרך שירות המובילה לרחוב מוזס בתל אביב, לא הבחין מבעוד מועד בתמרור 301 שהוצב בכיוון נסיעתו, נכנס לצומת תוך פניה ימינה ואי מתן זכות קדימה למר חמיד גלאב (להלן: "המעורב") אשר רכב על אופנוע ברחוב מוזס. הנאשם חסם את דרכו של הנהג המעורב, גרם לו לאבד שליטה על רכבו ולהחליק על הכביש. כתוצאה מכך, נגרמה לנהג המעורב חבלה של ממש בדמות שבר בידו ונגרם נזק לאופנוע.

האירוע נשוא כתב האישום התרחש ביום 26.11.20, סמוך לשעה 20.10.

במסגרת פרשת התביעה העידו בוחן התנועה שבדק את נסיבות האירוע (להלן: ע"ת 1) והמעורב. במסגרת פרשת עמוד 1

ההגנה העיד הנאשם. הצדדים הגישו את סיכומיהם בכתב והתיק נדחה לישיבת מתן הכרעת דין להיום.

חקירות העדים

במסגרת חקירתו הראשית של ע"ת 1, הוגשו באמצעותו חו"ד מומחה שערך, דו"ח ביקור במקום התאונה, תרשים ממקום התאונה, מזכר שערך ע"ת ביום 16.2.20, מזכר שערך ביום 20.12.22 ותמונות צבעוניות שצילם 1 ממקום האירוע. המסמכים האמורים התקבלו וסומנו ת/1 עד ת/6 בהתאמה.

במסגרת חקירתו הראשית, תיאר ע"ת 1 את ממצאיו בהתאם לחומר הראיות וקבע כי בכיוון נסיעות רכבו של הנאשם ניתן לראות בבירור את תמרור 301 המוצב בצד הדרך וקיים שדה ראייה ברור שמאלה למרחק של 80 מטר לפחות. הנאשם הציג לבית המשפט את ת/6 וציין שצילם את התצלומים בשעות החשכה בכדי לתאר מצב נאמן לזה בו התרחשה התאונה.

במסגרת חקירתו הנגדית, אישר ע"ת 1 כי ערך את בדיקתו ביום 12.12.20 והתאונה התרחשה ביום 26.11.20. לשאלת ב"כ הנאשם בנוגע להימצאות מצלמות בזירת האירוע, ענה ע"ת 1 כי לו היו מצלמות במקום, היה עושה בהן שימוש. לשאלת ב"כ הנאשם, ציין ע"ת 1 כי לא בדק את הנזקים שנגרמו לכלי הרכב וכי לו היו הנאשם ו/או הנהג המעורב מציינים ליקוי ברכביהם, היה בודק זאת. לשאלה האם בחן את טענת הנאשם ולפיה לא ראה את הנהג המעורב בעת פנייתו ימינה, הפנה ע"ת 1 לטענת הנהג המעורב לפיה הוא נסע במהירות של 30-40 קמ"ש עם אור דולק ולנאשם היה שדה ראייה של 80 מטר לכל הפחות. בתשובה לשאלה בדבר קיומו של תע"צ תקינות תמרור 301 במקום, השיב ע"ת 1 כי בהתאם לת/6 ניתן להבחין שהתמרור ברור ונראה לעין. ביחס לאי ציון טענתו של הנהג המעורב, לפיה היה חצץ על הכביש במסגרת חוות דעת דעתו, ענה ע"ת 1 כי אופנועים נוסעים על חצץ והתאונה נבעה מכך שהנאשם לא הבחין בנהג המעורב וגרם לו לבלום.

במסגרת חקירתו הראשית, סיפר המעורב כי הנאשם התפרץ, לא נתן לו זכות קדימה וניסה לערוך פנית פרסה כשלצורך כך סטה לנתיב השמאלי. כן טען שלדעת הנאשם, הוא (הנהג המעורב) נסע בשביל אופניים, בעוד שבכביש היו שני נתיבים פתוחים כך שלא הייתה סיבה לנסוע בשביל האופניים.

במהלך חקירתו הנגדית, סיפר המעורב שבעת התאונה היה ברשותו תיק של חברת וולט אך הוא לא עבד באותו זמן, כן סיפר שהנאשם לקח אותו לבית החולים וכי הכביש היה "טיפה רטוב" והיה בו "טיפה חצץ".

בסיום פרשת התביעה, הגישה ב"כ המאשימה בהסכמה את ההודעות שנגבו מהמעורב במשטרת ישראל, מסמכים רפואיים ואת הודעת הנאשם במשטרה. ההודעות המעורב התקבלו וסומנו ת/6 ו ת/7, המסמכים הרפואיים התקבלו וסומנו ת/8 ו ת/9, הודעת הנאשם סומנה ת/10.

במסגרת חקירתו הראשית של הנאשם, סיפר כי בעת הפניה ימינה לרחוב מוזס האט החל מקו תמרור 301 ולאחר מכן

בקו הצומת הסתכל שמאלה ללא שראה כל גורם שיכל לגרום לבעיה בפניה. לאחר הפניה, נסע במהירות איטית ולאחר כ - 15 מטר נצמד לשטח הפרדה בצד שמאל ונעצר מתוך כוונה לערוך פניית פרסה מותרת. לאחר שנעצר, שמע צעקה מחוץ לרכבו, יצא מהרכב והבחין באדם שעמד על המדרכה או ליד המדרכה בצד ימין של הכביש ובאופנוע שהיה במרכז הכביש. האדם בו הבחין הנאשם דימם מהברכיים ולכן פעל לשכנעו להזמין אמבולנס ולאחר מכן הסיעו לבית החולים.

במסגרת חקירתו הנגדית ולשאלות ב"כ התביעה בנוגע לתמונה 6 המהווה חלק מ - 6/ת, טען הנאשם כי אינו בוחן תנועה, אבל להבנתו שדה הראיה ממקום פנייתו ימינה קטן בהרבה מ - 80 מטר, בעיקר כאשר מדובר באופנוע הנוסע על הכביש. כן טען ששדה הראיה מצטמצם בשל קיומו של שביל אופניים ויתכן שלקראת "סוף הגשר" קשה יהיה להבחין ברכב לא גדול בעיקר אם אינו נוסע במרכז הכביש או ללא אורות. לשאלה מה מנע ממנו לראות את רוכב האופנוע, חזר הנאשם על פעולותיו עובר לאירוע ולשאלת בית המשפט ציין ששמע את המעורב לאחר שעצר לצורך ביצוע פרסה ולא עצר מאחר ששמע אותו. לגבי הטענה לפיה אמר למעורב שהאחרון נהג בשביל האופניים, ענה כי שאל האם נהג כך ולא אמר לו. ביחס לעובדה שטען בפני ע"ת 1 שיש לו הקלטות שיכולות לסייע לו להוכיח את טענותיו, אך לא הציג אותן, הסביר הנאשם כי הן מעלות שתי נקודות שאינן במחלוקת. האחת כי לא היה מגע בין שני הרכבים והשנייה התייחסה לבדיקותיו של המעורב בבית החולים.

סיכומי הצדדים

בסיכומיה הפנתה המאשימה, לחוות דעתו של ע"ת 1 לפיה קיים שדה ראייה של 18 מטר מקו עצירת רכב הנאשם, שדה הראיה מקו הצומת עומד על 80 מטר לפחות ותמרוך 301 המוצב במקום נראה בבירור ממרחק של כ - 20 מטר. כן טענה לאיכות עדותו של ע"ת 1 בבית המשפט.

ביחס לעדותו של הנאשם, טענה המאשימה, כי התחמק מלציין איזה גורם הפריע לו לראות את המעורב, לא ידע להסביר מה גרם לו לא לראות את המעורב ונמנע מלהביא הקלטות שלדבריו היו ברשותו. ביחס לשדה הראיה במקום התאונה, חזרה המאשימה על תנאי הראות הטובה במקום התאונה. כן הפנתה לפסיקה המדגישה את חובתו של רכב שעליו לתת זכות קדימה לעשות כן ללא קשר למהירות בעל הזכות ולהגדרת החובה לתת זכות קדימה בפרשנות תקנות התעבורה על פיה יש להעניק לבעל הזכות את זכותו מבלי לעצור, להמתין, לשנות את מהירותו או לסטות מקו התקדמותו.

ב"כ הנאשם בסיכומיה, מעלה טענות בנוגע לאיכות עבודתו של ע"ת 1. ב"כ הנאשם מתייחסת לאמרותיו של המעורב במשטרת ישראל, לעובדה שיציאת ע"ת 1 למקום האירוע נערכה 16 יום לאחר אירוע התאונה לפני שנשמעה גרסתו של הנאשם ולליקויים בדו"ח שהכין ע"ת 1. ליקויים אלה כוללים לגישת ההגנה: אי ציון הביסוס לקביעתו לפיה המהירות המותרת במקום עומדת על 50 קמ"ש, אי צירוף תע"צ תקינות לתמרוך 301 ביום התאונה, מדידת שדה הראיה ללא כל מכשור, ציון הכביש כ"תקין, נקי ויבש" (על אף שלדברי המעורב היה הכביש רטוב ועליו חצץ), אי ציון הרכב ממנו צולמו צילומי המקום, אי ציון המרחק ממנו צולמה כל תמונה, התעלמות ואי ציון נתונים משמעותיים, התייחסות בחוות הדעת ל"גרסאות המעורבים" ביחס לתאונה בטרם חקירת הנאשם, ואי התאמה בין תרשים הצומת שהכין לתמונות שצילם. לגישת ב"כ הנאשם, הליקויים שהתגלו בעבודת הבוחן ואי ביצוע כל פעולות החקירה בשטח מביאים לכך שנמוך משקלם הראייתי של ממצאי הבוחן ומדובר למעשה במצב של "גרסה מול גרסה" בינו ובין הנאשם. כן מודגשת העובדה שע"ת 1

לא העניק כל התייחסות לנתונים הקשורים לנסיעתו של המעורב ולעצירתו. ביחס לחקירתו של ע"ת 1 בבית המשפט, טוענת ההגנה כי תשובותיו אינן נותנות מענה לליקויים שהתגלו בעבודתו. בהתייחסה לסיכומי המאשימה, טוענת ההגנה שהמאשימה מסתמכת על דברי המעורב וע"ת 1 שנמנע מלבצע עבודת בוחנות מלאה ומתעלמת מעדותו של הנאשם. לגישת ההגנה, ע"ת 1 גיבש תיאוריה ביחס לתאונה וחיפש ראיות לתמוך בה וללא בדיקת טענות שהועלו בפניו באופן שביטל תרחישים אפשריים.

ההודעות שנגבו במשטרה ויתר המוצגים

חוו"ד מומחה - ת/1 מעגנת את שאמר ע"ת 1 בעדותו. כחלק מהדו"ח צוין שהכביש היה תקין ויבש.

דו"ח ביקור במקום תאונה - ת/2 תואם את תיאורו ע"י הצדדים.

דו"ח צילומים - ת/6. מצילומים 3 ו-4, המתארים את "כיוון נסיעת הרכב ושדה ראייה בכיוון נסיעתו" לא נראה בבירור תמרור 301. מצילום 5 המציג "שדה ראייה שמאלה מקו עצירה בכיוון נסיעת הרכב", לא ברור בדיוק שדה הראיה מקו העצירה.

באמרתו של המעורב מיום 7.12.20, אשר סומנה ת/6 (ובשגגה צוינו בו פרטיו של הנאשם), מסר בעמוד 1, שורות 2-4 "רכב שהגיע מימיני לא ציית לתמרור האט ותן זכות קדימה שהיה בכיוון נסיעתי, נכנס לצומת ואני נאלצתי לברוח ממנו ולתת ברקס, וניזרקתי מהאופנוע על הרצפה. לא היה מגע ביני לבין הרכב". בשורה 5 מציין המעורב שהנאשם חשב שהגיע מכיוון שביל האופניים. בתשובה לשאלה האם הנאשם אמר משהו, אמר המעורב בשורה 16 "הוא אמר שהוא לא ראה טוב לכיוון השביל של האופניים, אני לא באתי משם באתי מהכביש ולא הייתה סיבה שהוא לא יראה אותי". בשורה 10, מציין המעורב כי הכביש היה רטוב. למרות שלא ירד גשם באותו רגע, וגם היה עליו חצץ".

באמרתו הנוספת של המעורב מיום 11.12.20, אשר סומנה ת/7, הוא מוסר בשורה 3 כי נסע במהירות של 30-40 קמ"ש וכי "וכאשר עברתי את הגשר מעל איילון הגיע רכב מצד ימין שלי כאשר בכיוון נסיעתו יש תמרור תן זכות קדימה. בלמתי והחלקתי ונפלתי על הכביש. בשורה 7 חוזר המעורב על האמירה לפיה הכביש היה רטוב ללא שירד גשם. בשורה 13, מוסר שנסע באמצע הכביש וכן כי הנאשם אמר לו "לא ראיתי אותך חשבתי שנסעת בשביל אופניים". - לשאלה מתי הבחין לראשונה ברכב הנאשם, ענה המעורב בשורה 25 "הייתי קרוב לצומת. הוא יצא במהירות ועצר כדי לעשות פרסה שמאלה במקום שאסור..." בשורה 32 מסר שהיה מעט חצץ על הכביש. כן מסר שלתאונה לא היו עדי ראייה ושלפניו ואחריו לא נסעו רכבים.

בחקירתו מיום 15.12.20, אשר סומנה ת/10, תיאר הנאשם את התנהלותו ואת פרטי האירוע באופן נאמן לזה שתיאר בעדותו בבית המשפט. בשורות 15-17, מציין הנאשם "עוד לציין כי אני שאלתי את נהג האופנוע מה קרה בזמן האירוע והוא אמר לי ראיתי אותך יוצא וחששתי לפגוע ברכב שלך ולכן סטיתי והחלקתי. כמו כן הוא ציין כי הכביש חלק וזה כביש שנעשו בו עבודות לאחרונה וגם זה מוקלט". לשאלות מדוע לא ראה את המעורב בשלב מוקדם יותר ענה "הסתכלתי ולא ראיתי משהו חריג שמונע ממני לעשות את הפניה" (שורה 43) ובהמשך "לא יודע למה ולא יודע אם ניתן היה לראות אותו. אני מעריך שהוא נסע במהירות (שורה 45)". כשנשאל מהי אותה מהירות גבוהה ענה "ביחס לתנאי הדרך וכביש חלק יום חורפי לא יודע להעריך בקמ"ש" (שורה 47). בשורה 55 מציין הנאשם כי לפני שהתחיל לעבור שמאלה הביט במראות ובשורה 57 "לא ראיתי משהו שימנע ממני לעבור שמאלה".

בתחתית החקירה, צוין בכתב יד שלוותה בחתימתו של הנאשם, בין השאר כי הוא יודע שנעשו עבודות בכביש"

יצוין כי בהתאם לדבריו בחקירתו במשטרה ובניגוד לאמירתו בבית המשפט, כללה הקלטת הנאשם את דברי המעורב, התייחסות גם לכך שהכביש היה חלק ונעשו בו עבודות לאחרונה. דומה כי עובדה זו עשויה להיות רלוונטית לטענות הנאשם מאחר ובאמרותיו במשטרה ובעדותו בבית המשפט מציין הנאשם כי הכביש היה רטוב אך לא כי היה "חלק" אפשר שמדובר בניואנס בלבד ואפשר שבהבדל מהותי יותר עסקין.

עוד יצוין שלא ברור מחקירת הנאשם האם נשאל ישירות אם נסע המעורב בשביל האופניים. הנאשם התייחס לנקודה זו, כחלק מתשובתו במסגרת ש.ת שהחלה בשורה 6 ובשורה 18 מציין "אני גם שאלתי אותו, אם הוא נסע בשביל האופניים שיש בצד ימין הבנתי מדבריו כי הוא נסע בצד שמאל של הכביש".

ניתוח ומסקנות

עיון בחוות דעתו של ע"ת 1 כמו גם בעדותו בבית המשפט, מלמדת כי בחינתו נערכה בשעות הערב, אך בכביש יבש ונקי. לעניין זה, דומה שהבוחן התעלם מהשאלה האם העובדה שהכביש היה רטוב, השפיעה על נסיעת המעורב ולא התעמק בסוגיית הקשר האפשרי בין קיומו של חצץ על הכביש לעובדת קרות התאונה. תשובתו של הבוחן בבית המשפט לפיה אופנועים נוסעים על חצץ והתאונה נבעה מכך שהנאשם לא הבחין בנהג המעורב וגרם לו לבלום, נראית כמניחה את המבוקש ואינה מתמודדת עם שאלת ההשפעה האפשרית של חצץ לגופו של עניין. זאת למרות שקיום הרטיבות והחצץ הועלו על ידי המעורב עצמו בשתי חקירותיו (רק בבית המשפט השתמש במונח "טיפה רטוב"). לעניין זה דומה שכגישת ב"כ הנאשם, לא ניסה הבוחן לאתגר את גרסת המעורב בנתונים שיפעלו לטובת הנאשם. הבוחן גם לא התעמק בשאלת מהירות נסיעתו של המעורב, אלא הסתפק בשאלה בודדת בנושא זה, על אף שלמהירות האמורה עשויה להיות השפעה על קרות התאונה.

בהקשר זה ניתן להזכיר את דברי בית המשפט במסגרת ת"ד (תעבורה נתניה) 10596/98 מדינת ישראל נ ג דברג שמרית (פורסם בנבו 01.08.2002) "תפקידו של בוחן התנועה הוא לאסוף את כל הממצאים הרלבנטיים לארוע התאונה ולתעד אותם. תפקידו של הבוחן לחקור את כל נסיבות אירוע התאונה על מנת לרדת לחקר האמת, ולא להסתפק בהבאת ראיות שתואמות את גרסת התביעה בלבד".

לאור זאת, נראה לי כי עבודתו של ע"ת אינה מתייחסת למלוא הנסיבות הרלוונטיות ולא ניתן להתבסס עליה ככזה ראה וקדש.

עדותו של המעורב נראית אמינה בעיני אם כי הוא מציין בה כי הכביש היה "טיפה רטוב" והיה בו "טיפה חצץ", בעוד שבאמרותיו במשטרה מסר כי הכביש היה רטוב ללא ציון מידת הרטיבות. הבדל זה עשוי להיות סמנטי בלבד אך ניתן גם לראות בו כעומד לזכותו של הנאשם.

עדותו של הנאשם, נראתה בעיני כאמינה, קוהרנטית ותואמת את שאמר במסגרת חקירתו במשטרת ישראל. לעניין זה, דומני שלא ניתן לקבוע כי הנאשם התחמק מן השאלות שנשאל במסגרת החקירה הנגדית ובחקירתו במשטרה לגבי הגורם שהפריע לו לראות את המעורב, אלא חזר וציין כי לא היה כל גורם שכזה.

דומני שכנגדו של הנאשם עומדת העובדה שלא הציג הקלטה אליה התייחס בחקירתו במשטרה ובה נשמעת התייחסות המעורב גם לכך שהכביש היה חלק, בניגוד לאמירותיו לפיו היה הכביש "רטוב". עם זאת, אין בעמדה זו בכדי לשלול את הגנתו של הנאשם, היות וכאמור עובדת הכביש "רטוב" הוזכרה במספר הזדמנויות על ידי הנאשם והשאלה אם הכביש "חלק" יכלה לחזק ספק שנוצר ביחס לאשמת הנאשם ולא להפריך אותו.

לאור כל האמור לעיל, הרי שלמיטב הבנתי, לא הוכח מעל לכל ספק סביר כי הנאשם אכן לא ציית לתמרור 301 ולא ניתן לשלול כי סיבות אחרות, הקשורות בגורמים כמהירות נסיעת המעורב ומצב הכביש או בשילוב ביניהם, גרמו או לכל הפחות תרמו לתאונה.

כידוע על פי הוראות סעיף 34 לחוק העונשין, תלויה הרשעתו של אדם בכך שאשמתו הוכחה מעבר לכל ספק סביר וקיומו של ספק פועל לטובת הנאשם.

לאור קיומו של הספק בנוגע להתנהגות הנאשם, התנהגות המעורב והשפעה אפשרית של תנאי הכביש על קרות התאונה, הרי שקיים ספק משמעותי בנוגע לאשמתו של הנאשם בקרות התאונה ודינו להיות מזוכה.

לפני סיום, אבקש לציין לטובה את באות כוח שני הצדדים אשר טענו בצורה מדויקת ותמציתית שגידרה כראוי את המחלוקת בין הצדדים.

זכות ערעור כדין

ניתנה היום, ג' כסלו תשפ"ג, 27 נובמבר 2022, במעמד ב"כ הצדדים.